

Урок №31.

Насиченість, світлість, колірний тон, психологія кольору. Створення гармонійних колірних поєднань. Основи теорії дизайну.

Символи та образи. Художній образ. Стиль та композиція в дизайні. Знакові системи. Принципи побудови знаків. Стилiстична єдність.

Розробляння власного знаку та фірмового стилю

Мета: Допомогти учням засвоїти поняття «символи», «образи», «художній образ». Ознайомити з основними принципами побудови знаків. Формувати вміння виділяти головне, актуалізувати, конспектувати, порівнювати, зіставляти. Забезпечити диференційований підхід. Встановити зв'язки між засвоєними та новими знаннями. Формувати групи компетентностей: соціально-трудову, інформаційну, загальнокультурну, соціально-трудову, уміння вчитися.

Тип уроку: засвоєння нових знань;

Обладнання та наочність: комп'ютери, підручники, презентація, проектор.

Програмне забезпечення: браузер, Adobe Photoshop

Хід уроку

I. Організаційний етап

- *Привітання з класом*

Доброго дня, діти.

- *Повідомлення теми і мети уроку*

Сьогодні на уроці ми з вами ознайомимося з символами та образами. Визначимо що таке художній образ. Детальніше познайомимося з стилем та композицією в дизайні та знаковими системами. Навчимося розробляти власний знак та фірмовий стиль

II. Мотивація навчальної діяльності

Не забувайте про правила поведінки на уроці. (Слайд2).

III. Актуалізація опорних знань

- Перевірка знань (Слайд 3)

IV. Вивчення нового матеріалу

Колірний тон — це така ознака хроматичного кольору, за якою один колір або відтінок відрізняється від іншого та йому можна дати назву "жовтий", "синій", "червоний". Колірних тонів існує 7, це кольори спектру з визначеною довжиною світлової хвилі, а кольорових відтінків значно більше, чим назв для них.

Світлота кольору(або яскравість), як хроматичного, так і ахроматичного — це ступінь різниці визначеного кольору від чорного або білого. Синоніми — тон, світлосила, тональність. Світлота кожної колірної плями залежить від 2-х компонентів — від світлоти чорного, яке є у даному кольорі, та

від власної світлоти колірних променів. У практиці можна використовувати й власну світлоту, і суміші з білим або чорним. Будь-якому кольору завжди відповідає ахроматичний колір, рівний йому за світлотою. Терміни "світлота" та "колірний тон" тісно пов'язані за своїм змістом з поняттями "тон" та "колір". В мистецтвознавчій практиці розповсюджено розподілення художників на тоновиків та колористів, на рисувальників та живописців, це також пов'язано з проблемою зв'язку світлоти та колірного тону і має на увазі художників, в картинах яких перевершує ахроматичний або хроматичний початок. У натурі колірний тон та світлота (тональність) завжди виявляються разом, нероздільно, їх розподілення — умовність образотворчого мистецтва.

Насиченість —ступінь кольоровості плями фарби порівняно рівною їй за світлотою ахроматичною прямою (це ступінь віддаленості кольору від сірого тієї ж світлоти). Умовно насичування кольору можна уявити як поступове перетворювання чорно-білої фотографії на кольорову. Насиченість — поняття особливо важливе для живописця.

В багатьох посібниках з кольорознавства термін "насиченість" змінюється словом "чистота", "ясність" і ці терміни розглядаються як синоніми. При популярному викладанні питань кольорознавства таке споріднення для простоти допускається, але воно стає неприпустимим при більш глибокому та професійному розгляді проблем теорії кольору.

Під "чистотою" кольору у кольорознавстві мають на увазі відсутність сумішей інших кольорів. Не всі спектральні кольори у цьому значенні є чистими, будучи при цьому насиченими. Чистих тільки 3 кольори, 3 фарби: червоний, жовтий та синій, це первинні, основні кольори. Фіолетовий, оранжевий, зелений не можуть бути чистими. Їх називають доповняльними (додатковими) або похідними (складеними).

Поєднання кольорів

Існує шість основних поєднань кольорів. Кожне з них може дати безконечну кількість різних колірних палітр.

Однobarвне

Аналогічне

Доповнення

Розбите доповнення

Основне

Вторинне

Композиція - об'єднання окремих графічних елементів в єдине ціле. Композиція будується на взаємній супідрядності всіх графічних елементів. Хороша композиція не дозволяє провести якісь додавання або навпаки, щось прибрати, так як це в свою чергу призведе до глибоких змін її характеру

Основи композиції були закладені ще в давніх трудових традиціях українців, і слугували основою у творчих проявах народних майстрів. Народні художні ремесла продукували традиційні предмети домашнього вжитку, в яких функціональні якості органічно поєднувалися з естетичними.

Однією з умов виразності об'єктів художнього конструювання є композиційна якість. Вона складається з гармонійності, спів розмірності та цілісності, які є важливими факторами естетичної досконалості виробів.

Основи композиції

Що таке композиція? Композиція - об'єднання окремих графічних елементів в єдине ціле. Композиція будується на взаємній супідрядності всіх графічних елементів. Хороша композиція не дозволяє провести якісь додавання або навпаки, щось прибрати, так як це в свою чергу призведе до глибоких змін її характеру

Основні елементи дизайну, які беруть участь у створенні композиції

Основні або базові елементи дизайну є тими окремими цеглинками, з яких будується вся композиція. А різні комбінації елементів і розставлені акценти забезпечують неповторність та унікальність всього дизайну. При створенні дизайну, для кращого результату, найправильніше буде осмислити і приділити увагу кожному елементу.

Основні елементи дизайну, які беруть участь у створенні композиції

Основні або базові елементи дизайну є тими окремими цеглинками, з яких будується вся композиція. А різні комбінації елементів і розставлені акценти забезпечують неповторність та унікальність всього дизайну. При створенні дизайну, для кращого результату, найправильніше буде осмислити і приділити увагу кожному елементу.

Простір

Під поняттям простору розуміється місце або арена дій, майданчик, де власне і знаходиться вся композиція. Може бути двовірний і тривірний простір. Об'єкти в тривірному просторі мають глибину і об'єм.

Лінія

Лінія - це базовий елемент дизайну, який являє собою безперервну послідовність з точок на поверхні, зроблену олівцем або пензлем. За допомогою

ліній задаються контури або обриси. Лінії можуть бути криві, горизонтальні, вертикальні, хвилясті, паралельні, пунктирні.

Фігура

Коли лінія перетинає себе або іншу лінію, то утворюється фігура. Існують геометричні фігури (коло, квадрат, прямокутник, трикутник) і органічні фігури (обриси листа, черепашки, квітки і т.д.).

Колір

Колір дуже добре передає емоції та дозволяє об'єктам виділятися від фону. За допомогою кольору можна привернути увагу до певної частини сайту. Існують основні кольори (червоний, жовтий, синій), вторинні кольори (оранжевий, зелений, фіолетовий) - вони виходять шляхом змішування основних кольорів, проміжні (основний + вторинний) і додаткові кольори (протилежні кольори на колірному колі).

Текстура

Текстура передає візуальний або тактильний вид поверхні. Текстура може бути гладкою, шорсткою, м'якою. Розрізняють реалістичні текстури, такі як дерево, папір, тканеві текстури, текстури шкіри і т. д.

Форма

Форма являє собою тривимірний об'єкт, на відміну від фігури. У форми можна виміряти ширину, висоту і глибину. Також форма передається світлотінню. Форма може бути отримана шляхом об'єднання двох або більше фігур.

Світлотінь

Цей елемент визначає співвідношення світлих і темних областей стосовно об'єкту. Світлотінь створюється зовнішнім джерелом світла, яке накладає на об'єкт відблиски і тіні. Саме світлотінь створює глибину у фотографії.

Розмір

Кожен дизайнерський елемент, який бере участь в композиції, володіє певним розміром, або масою по відношенню до інших елементів і до всього дизайну в цілому. Регулюючи розмір, можна забезпечити увагу, передати настрій, створити необхідний контраст, виділити інформацію.

Дизайн — це творча діяльність, метою якої є визначення певних якостей промислового виробу.

Дизайн, як творчий процес, можна поділити на художній дизайн (створення речей із точки зору естетичного сприйняття) та технічну естетику — наука про дизайн, ураховуючи всі аспекти, і перш за все конструктивність (ранній етап становлення дизайну), функціональність (середній), комфортність виробництва, експлуатації, утилізації технічного виробу тощо (сучасне розуміння дизайну).

Дизайн — це творчий метод, процес та результат художньо-технічного проектування промислових виробів, їх комплексів і систем, орієнтований на досягнення найбільш повної відповідності створюваних виробів та середовища в цілому можливостям та потребам людини, як утилітарним, так і естетичним.

Дизайнер

Дизайнер — це фахівець, що відповідає за функціональний і естетичний рівень предметів та компонентів, створюючи певне середовище. Тобто, метою дизайнерської діяльності є естетична організація предметного середовища.

Дизайнер повинен мати широкий кругозір і гарний естетичний смак, уміти творчо мислити, володіти аналітичними й об'ємними методами пошуків форми, добре знати конструктивні й оздоблювальні матеріали. Таким чином, дизайнер займає чільне місце в галузі художнього конструювання, у проектуванні складних виробів, де технічна й естетична сторони однаково важливі.

Завдання дизайну

Завдання дизайну — формування гармонійного предметного середовища, що найбільш повно задовольняє матеріальні і духовні потреби людини. Тому дизайн створює матеріальні цінності, які безпосередньо в процесі художнього конструювання набувають естетичної цінності.

Дизайн за своїм характером, методом (художнє проектування) і метою належить до естетичної діяльності. За предметом, засобами і результатами дизайнерська діяльність входить до структури промислового проектування, а через нього — у систему промислового виробництва.

За останні два десятиліття практика дизайну надзвичайно ускладнилася. Адже проектування принципово нових промислових виробів, художньо-конструкторські зміни у зовнішньому вигляді промислової продукції неможливі без серйозної зміни її технічних характеристик, без створення фірмового стилю, що охоплює всі сфери діяльності сучасної корпорації. Фактично, зараз неможливо знайти сфери виробничої чи соціальної практики країни, у якій би не брали участь професійні художники-проектувальники, дизайнери.

В основі художньо-конструкторської діяльності дизайну лежить композиція.

Види композиції

У художньому конструюванні існують **три види композиції: фронтальна, об'ємна, глибинно-просторова.**

- **Фронтальна композиція** — це композиція, що розташована в одній площині.
- **Об'ємна** — це композиція виробу, яку ми сприймаємо з усіх сторін.
- **Глибинно-просторова** — ця композиція, що виконується з передаванням глибини простору.

Закон масштабу

Серед об'єктів художнього конструювання трапляється чимало предметів, які мають однакову форму, але різні розміри, що викликано певними функціональними вимогами.

Використання масштабів зводиться до трьох основних моментів. Перше — застосування звичайного антропометричного масштабу, виходячи також із того, хто тим предметом має користуватися, чоловік чи жінка. Іноді масштаб набуває чітких «особистісних» ознак. У зменшеному масштабі випускають значну частину сувенірних виробів: пластику малих форм, дрібні, але вишукано оздоблені побутові предмети з яскраво вираженими локальними ознаками певного осередку народних художніх промислів краю, країни. Нарешті, третій момент зводиться до свідомого збільшення масштабу — гіперболізації, що сприяє вияву відчуттів урочистості, піднесеності, декоративності. У цьому масштабі виготовляли переважно твори, які пов'язані з оформленням інтер'єру, ритуальні і культові предмети.

Закон пропорційності

Закон пропорційності передбачає інтуїтивну або свідому організацію прийомів площинного та об'ємно-просторового формотворення на основі кратних і простих спів розмірних величин.

Закон контрасту

Поняття контраст означає чітко виявлену протилежність відповідних властивостей предмета, стану, дії тощо. Закон контрасту в композиції об'єктів художнього конструювання має дещо іншу дію, ніж у природі або суспільній свідомості. Якщо в природі закон контрасту діє невідворотно, як одночасна боротьба протилежностей і їх діалектична єдність, то в мистецтві художник вільний у виборі тотожностей, нюансу чи контрасту.

Тотожність характеризує найпростішу композиційну залежність повторення різних величин (1:1) — метричних, ритмічних, пластичних, тональних, кольорових. Тотожні повторення застосовуються під час виготовленні наборів (ансамблю) одно типових виробів.

Композиційні відношення, що наближаються до повторення різних елементів, величин, властивостей площинно-просторової форми, називаються нюансами (буквально — відтінок, ледь помітна різниця). Таким чином, нюанс — це відношення близьких за властивостями композиційних ознак предмета.

Композиційні прийоми

На відміну від законів композиційні прийоми належать до категорій, що відіграють важливу роль у розробці конструктивних ідей тектонічної структури та посиленні пластичної й емоційної виразності композиції виробу. **До головних композиційних прийомів належать ритм, симетрія, асиметрія, статика і динаміка.**

Ритм

Ритм — властивість, що характерна для багатьох явищ природи, у тому числі й для життя людини (ритми обміну речовин, серцебиття, дихання тощо), а також ритмічні цикли року, відпливи й припливи моря тощо. Ритмічність, повторюваність окремих рухів і їх циклів характерна для процесів праці, а тому знаходить своє втілення у матеріальній формі її продуктів. Як відображення закономірностей реального світу, ритм увійшов у всі види мистецтва, став одним із необхідних засобів організації художньої форми. У музиці, у танці він проявляється як закономірне чергування звуків або рухів. В архітектурі, образотворчому і декоративному мистецтві відчуття ритму створюється чергуванням матеріальних елементів у просторі. Час у такому ритмі замінено просторовою протяжністю, часова послідовність — просторовою.

Ритм як композиційний прийом художнього конструювання — це повторення елементів об'ємно-просторової і площинно-орнаментальної форми та інтервалів між ними, об'єднаних подібними ознаками (тотожними, нюансними і контрастними співвідношеннями властивостей тощо). Він буває простий і складний. Простий ритм — рівномірне повторення однакових елементів та інтервалів у об'ємно-просторовій та орнаментальній структурі й називається метричним. Одним із прикладів метричного порядку може служити рівномірне розміщення «дармовисів» на гуцульських виробих із дерева.

Симетрія

Симетрія як композиційний прийом — це чіткий порядок у розташуванні, поєднанні елементів частин відповідної структури виробів. Принцип симетрії зустрічається у природі (наприклад, кристали, листочки, квіти, метелики, птахи,

тіло людини тощо). Симетрія вносить у об'єкти художнього конструювання порядок, закінченість, цілісність.

Асиметрія

Асиметрія — виражає невпорядкованість, незавершеність. Вона за своєю суттю «індивідуальна», тоді як в основі симетрії закладена певна типологічна спільність. Їй підпорядковуються твори, наділені симетрією даного типу. У композиційному рішенні об'єктів художнього конструювання симетрія й асиметрія є важливими прийомами організації цілісної форми.

Динаміка і статика

Динаміка і її протилежність **статика** (урівноваженість) діють на емоції, визначаючи характер сприйняття форми виробу. Контраст відношень створює динаміку як «зоровий рух» у напрямі переважаючої величини. Це однаково стосується об'ємних і площинно-орнаментальних форм. Слабка динаміка виражається нюансними відношеннями елементів. Тотожні відношення величин форми за трьома координатами характеризують статичну структуру.

- 01 - статика, холод
- 02 - статика, тепло
- 03 - статика, холод
- 04 - динаміка, холод
- 05 - динаміка, контраст
- 06 - динаміка, тепло

Композиційний прийом динаміки і статичності ґрунтується не тільки на вимірних величинах форми, а й на співвідношеннях інших властивостей (ажурності, тону, кольору, фактури тощо).

Текстура

Текстура — природний візерунок на поверхні розрізу деревини, деяких мінералів, рогу, утворений різноманітними шарами матеріалу. Вона буває простою і складною, вигадливою і навіть примхливою. Малюнок текстури буває дрібний і великий, слабо і чітко виражений.

Художній образ – створена засобами мови узагальнена картина реальної дійсності або переживань митця у формі конкретного, життєвого певного явища.

Кожен рукотворний предмет, залежно від своєї конструкції та форми, набуває певних композиційних властивостей. **Композиція** (від лат. compositio - складання, створення) - це побудова цілісного витвору, всі складові якого гармонійно узгоджуються.

її основними формоутворюючими засобами є:

- об'ємно-просторова структура і тектоніка предмета;
- властиві об'єкта, масштаб, пропорції, ритм і метр;
- контраст або нюанс формоутворення;
- симетрія чи асиметрія побудови, організації або оздоблення предмета;
- колорит об'єкта, загалом, та його окремих частин, зокрема;

фактура і текстура матеріалу, з якого виготовлено предмет. **Об'ємно-просторова** структурою композиції називається естетично-осмислена взаємозалежність форми об'єкта від його внутрішньої будови та зовнішнього предметного оточення. Вона укладається на засадах внутрішньої та зовнішньої гармонійності, котрі мають бути притаманні рукотворній -штучній, формі.

Тектоніка (від грец. тектоніка - будівельна справа) **форми** - це конструктивна особливість предмета, яка проявляється у співвідношенні її частин, пропорціях тощо. Наприклад, спортивний автомобіль та вантажівка є досить відмінними за тектонікою транспортними засобами. Своєрідність їх форми і конструкції обумовлюється різним функціональним призначенням.

Масштабність (від нім. maB - міра, розмір та stab - палиця) форми є показником величини предмета відносно якогось еталону. В дизайні еталоном, з яким вона співвідноситься виступають розміри людського тіла.

Пропорційність (від лат. proportio - співвідношення, розмірність) **форми** - це характеристика співвідношення частин цілого між собою. Вона є ознакою їх узгодженого, розмірного поєднання.

Метричність (від грец. метрон - міра) композиції є властивістю рівномірного чергування в ній однакових елементів через однакові інтервали. Вона притаманна, наприклад, вагонам електропоїздів або ж низці наміста з перлів.

Ритмічність (від грец. ритмос - узгодженість, розмірність) композиції є властивістю рівномірного чергування в ній окремих частин, котрі розміщуються з неоднаковим інтервалом. Так розміщується, наприклад, гілля у сосни, місцеположення якого обумовлене прискоренням чи уповільненням росту дерева в залежності від погодно-кліматичних чинників. Ритмічний ряд у дизайні найчастіше використовується при потребі вираження

Окрім пластичних характеристик об'єкта важливу роль у формотворчому прогресі відіграють фізичні властивості поверхні предмета - фактура матеріалу, його текстура тощо.

Фактурою (від лат. factura - оброблення, побудова) називаються особливості побудови та оздоблення поверхні будь-якого предмета. Іншими словами, це зовнішні властивості його поверхні. Вона буває гладенькою, шорсткою, глянцевою, матовою; хвилястою, ребристою або зернистою і тому подібне. У дизайні фактура матеріалу виступає важливим засобом художньої виразності його композиції. Наприклад, у дизайні одягу під фактурою тканини розуміється характер побудови її поверхні, а текстурою - саме переплетення ниток (полотняне, саржеве, атласне тощо).

Текстура (від лат. *textura* - тканина, зв'язок, будова) - це внутрішня структура матеріалу, з якого виготовлено предмет. Виготовлені з дерева та металу предмети суттєво відмінні за текстурою, це обумовлює їх різну міцність, художньо-естетичну виразність тощо.

Художньо-естетичними засобами композиції виступають колорит, контраст або нюанс у поєднанні його різних елементів.

Контраст (від франц. *contraste* - протилежність) є підкресленням відмінності в їх формі, розмірі, масі, фактурі, кольорі. Так тендітність весняної квітки, що проросла на шорсткій поверхні масивного старого пенька, покритого злежаним снігом, привертає мимовільно увагу через різко окреслену протилежність цих предметів. Контрастною за фактурою є композиція костюма, котрий складається з атласної блузи, твідової спідниці й піджака. Вона теж викликає до нього мимовільний інтерес і спонукає його розглядати.

Нюансом (від франц. *nuance* - відтінок) називається ледь помітна відмінність у складових предмета або їх групи. Ним може бути, наприклад, незначна розбіжність у формі чи кольорі.

У залежності від фізично-механічних властивостей форми предмета, а саме характеру місцеположення та руху у просторі, в дизайні розрізняється *статична і динамічна, об'ємно-просторова та площинна композиція*.

Статичністю, наприклад, наділена композиція житлового інтер'єру, а транспортному засобові властива динамічність композиції. Тобто, **статичність** (від грец. статика - вчення про вагу) форми та композиції предмета - це його властивість не змінювати своє місцеположення в просторі, а динамічність (від грец. динамікос - сильний) є ознакою зміни його локалізації у просторі, руху, переміщення.

Формування композиції є справою копіткою і творчою, що вимагає від дизайнера поєднання його знань та інтуїції, фантазії і тверезого розрахунку. Композиція укладається за певними правилами. *Щоб реалізувати ідею пластичного й сюжетного задуму, потрібно дотримуватись основних принципів побудови композиції.*

- Передусім потрібно обрати *центр композиції*. Для цього спочатку здійснюється групування її елементів за однорідними ознаками (формою, функціями, фактурою, кольором) і виявляється найбільш важлива для реалізації задуму однорідність. Саме вона відіграватиме роль центру композиції, який слід підкреслити, виділити, підпорядкувавши йому інші елементи.

- Слід обрати контрастний чи нюансний *головний акцент композиції*. Контраст створюватиме в ній напруженість, робитиме її виразнішою, а нюанс надаватиме композиції спокою, ліричності, м'якості.

- Групування елементів у композиції вимагає дотримання певного порядку - *структури композиції*. У ній не повинно бути нічого зайвого, щоб посилити її естетичну виразність і не розсіювати увагу людини. Елементи об'єднуються в групи по два-три предмети чи деталі за однаковою формою, кольором, матеріалом, функцією тощо. Наприклад, щоб виділити зону відпочинку в однокімнатній квартирі, поряд розміщують софу і два крісла або два крісла та

журнальний столик. Групування здійснюється із врахуванням субординації елементів, тобто їх підпорядкування відносно головних частин. Останні необхідно розташувати так, щоб направити перший погляд людини саме на них, і тільки потім на другорядні деталі. Це досягається різними способами: розміщенням головного елемента на передньому плані композиції; його фронтальним розташуванням, на відміну від інших деталей, що знаходяться упівоберта до глядача, тощо. Групи елементів необхідно виділяти одна від одної значними проміжками вільного простору, щоб вони виділялися і не втрачали естетичної принадності.

- У композиції слід дотримуватись *оптичної рівноваги усіх її елементів*. Так тяжкі, темні, великі форми мають знаходитись нижче легких, світлих і невеликих. А великі предмети слід розміщувати ближче до глядача, ніж невеликі за розмірами. Укладена на таких засадах композиція матиме гармонійну будову. Вона буде приємною для людини, котра її розглядатиме, використовує чи перебуває у ній.

Семіотика, або семіологія - наука, що досліджує властивості знаків і знакових систем (природних і штучних мов).

Семіотика - молода наукова дисципліна. Вона сформувалася лише у ХХ ст., хоча знакові підходи до вивчення певних явищ і процесів можна зустріти вже в творах античних та середньовічних вчених.

Під з н а к о м розуміють матеріальний об'єкт, який символічно, умовно представляє і відсилає до означуваного ним предмета, явища, події, властивості, відношення. Застосування знаків властиве різноманітним формам людської діяльності. Предметом спеціального вивчення знак стає за часів античності. У Новий час до цієї проблеми зверталися Локк, Гоббс, Лейбніц. Лейбніц вважав, що знаки повинні відповідати двом основним вимогам:

- по-перше, бути короткими і стислими по формі і містити максимум смислу в мінімумі протяжності;
- по-друге, ізоморфно відповідати позначуваним ними поняттям, представляти прості ідеї найбільш природним способом.

Знаки поділяють на три види:

- знаки індекси,
- знаки образи,
- знаки символи.

З н а к а м и - і н д е к с а м и називають знаки, які безпосередньо вказують на позначуваний ними предмет. У цьому випадку між знаком і предметом існує зв'язок, аналогічний зв'язку наслідку з причиною. Наприклад, дим вказує на наявність вогню, зміна висоти ртутного стовпчика - на відповідні зміни в атмосфері.

З н а к и - о б р а з и мають певну подібність з відповідними предметами. Наприклад, карта, план місцевості, картина, креслення.

З н а к и - с и м в о л и - фізично ніяк не пов'язані з предметами на які вони вказують. Тут зв'язок між знаком і предметом складається або за угодою, або

стихійно при формуванні мови і практичного її засвоєння конкретною людиною. Саме ці знаки складають основу мови. Слова і є знаками - символами.

Фірмові елементи також можуть створювати позитивний образ марки і сприяти її ідентифікації споживачами. Ці елементи стають особливо важливими атрибутами бренду послуг і сектора B2B (*business-to-business*): магазини, закусочні, ресторани, авіакомпанії, туристичні фірми, готелі, банки, оператори мобільного зв'язку, експрес- доставка.

Розрізняють графічну частину фірмової символіки (фірмовий знак) і назва марки в певному накресленні (логотип). Для виконання своїх функцій як атрибут бренду фірмова символіка повинна виконувати наступні основні вимоги:

- - Сприяти ідентифікації бренду;
- - Відрізнитися від фірмових елементів конкурентів;
- - Передавати зміст або асоціації, відповідні ідентичності бренду;
- - Бути виразною, простий, легко запам'ятовується;
- - Бути добре розпізнаваною.

Крім того, логотип повинен бути лаконічний і, як показує досвід, кращі логотипи складаються з двох-трьох елементів (рис. 4.59).

Логотип (по-грецьки "відбиток слова") - термін з'явився на початку XIX ст., Позначав маленькі друковані форми, що містять дві або декілька часто вживаних букв, створені для прискорення набору. Пізніше так стали називатися адреси, найменування або торгові марки, відлиті у вигляді друкарської форми єдиним шматком.

На поточний момент можна виділити наступні *тенденції параметрів логотипу*:

- 1) **структура** - лаконізм поступово витісняється інтенсивною візуалізацією: кількість елементів збільшуються, і зв'язки між ними ускладнюються;
- 2) **розмір** - товарні знаки також збільшуються в розмірі;
- 3) **простір** - площа замінюється об'ємно-просторовим ефектом прикладної графіки;
- 4) **фактура** - спостерігається перехід від однофактурності до фактурної виразності як усередині торгового знака, так і при його використанні (наприклад, поміщаючи його в мерехтливу середу);
- 5) **варіабельність** - останнім часом принцип незмінності торгового знака заміщується на його постійну незначну трансформацію;
- 6) **ставлення до предмета** - від ігнорування об'єкта, до якого торговий знак ставився, перейшли до його адаптації;
- 7) **традиції і новаторство** - використання традиційних форм в новій інтерпретації;
- 8) **ступінь уніфікації** - спостерігається тенденція до зниження універсальності, збільшується індивідуальний характер торгового знака;
- 9) **сприйняття** - сучасні торгові знаки вимагають своєрідного "повільного читання" вони розраховані більше на тривале вивчення, їх зовнішній вигляд має значення "сам по собі".

Логотип повинен будуватися на основі наступних принципів:

- *простота* (логотип не повинен бути перевантаженим);
- *привабливість* (логотип повинен на себе звертати увагу, викликати емоції);
- *читаність* (логотип не повинен змушувати споживачів розшифровувати інформацію);
- *запам'ятовуваність* (логотип повинен допомагати споживачу ідентифікувати торгову марку);
- *універсальність* (логотип повинен використовувати універсальні дизайнерські прийоми і інструменти);
- *оригінальність* (логотип повинен бути відмінним від інших);
- *асоціативність* (логотип повинен викликати потрібний асоціативний ряд);
- *функціональність* (рекомендується виконувати логотип у векторному форматі);
- *унікальність* (логотип повинен мати неповторне поєднання всіх компонентів);
- *креативність* (логотип повинен мати певну родзинку, прихований сенс або послання).

IV. Усвідомлення набутих знань й формування вмінь та навичок

Практичне завдання

«Насиченість, світлість, колірний тон, психологія кольору. Створення гармонійних колірних поєднань. Основи теорії дизайну»

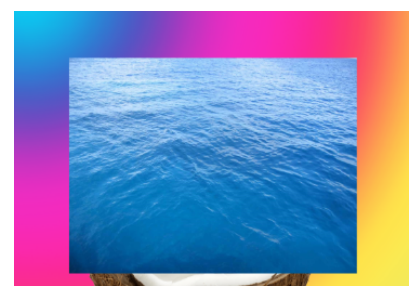
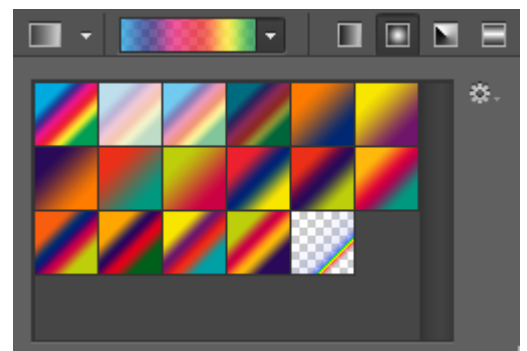
Увага! Під час роботи з комп'ютером дотримуйтеся правил безпеки та санітарно-гігієнічних норм.

Середовище виконання : Adobe Photoshop

Алгоритм роботи

Створити макет рееклами для турагенства за зразком

1. Створити нове полотно 1
 - ✓ Розмір A4
2. Створюємо новий шар і називаємо його фон
3. Заливаємо градієнтом на Ваш вибір із запропонованих
4. Вставляємо об'єкт кокос
 - ✓ Відкрити зображення Кокос
 - ✓ Виділити зображення
 - ✓ Копіювати
 - ✓ Вставити в полотно 1

- ✓ Розмістити по середині
- ✓ Шар назвати кокос

5. Вставляємо океан

- ✓ Відкрити зображення океан
- ✓ Вставляємо його в наше полотно
- ✓ Називаємо шар океан

6. Вставляємо острів

- ✓ Відкриваємо зображення Острів
- ✓ Розміщуємо його над океаном
- ✓ Обираємо тип накладання – Заміна світлим
- ✓ Контури стираємо

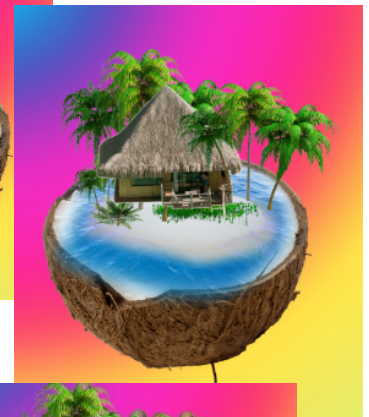
7. Вставляємо будинок

- ✓ Відкриваємо зображення будинок
- ✓ Виділяємо та копіюємо його
- ✓ Розміщуємо

8. Вставляємо пальми

- ✓ Відкриваємо зображення «Пальми»
- ✓ Виділяємо та копіюємо його
- ✓ Розміщуємо

9. Вставляємо водоспад

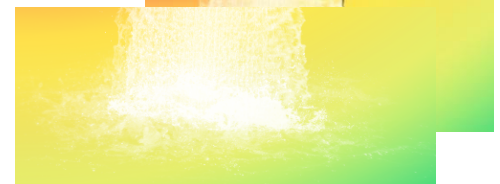
- ✓ Відкрити зображення водоспад 1
- ✓ Копіюємо його
- ✓ Вставляємо
- ✓ Розміщуємо
- ✓ Обираємо режим накладання Екран

10. Дублюємо водоспад і розміщуємо його

11. Вставляємо бризки води

- ✓ Відкрити зображення бризки
- ✓ Копіюємо, вставляємо
- ✓ Тип накладання екран

12. Вставляємо бризки води

- ✓ Копіюємо, вставляємо
- ✓ Розміщуємо

13. Об'єднуємо всі шари у групу та називаємо її острів

14. Вставляємо хмари

- ✓ Відкрити зображення хмари

- ✓ Копіюємо, вставляємо
- ✓ Розміщуємо
- ✓ Тип накладання екран

15. Додаємо літак і слід від літака

- ✓ Відкрити зображення Літак
- ✓ Копіюємо, вставляємо
- ✓ Розміщуємо
- ✓ Відкриваємо зображення Слід від літака
- ✓ Копіюємо, вставляємо
- ✓ Розміщуємо
- ✓ Тип накладання Екран

16. Додаємо надписи на Ваш вибір

- ✓ Напис «У відпустку»
- ✓ Форматуємо та реагуємо на Ваш вибір

17. Вставляємо логотип

18. Додаємо адресу Вашої школи

19. Зберегти в двох форматах

- ✓ PSD
- ✓ JPEG
- ✓ Назвати Вашим прізвищем та ім'ям

Релаксація

Вправа для профілактики короткозорості та порушення зору

Не працювати є причина –
Очам даємо відпочинок!
Мерщій рівнесенько сідаймо.
Очима кліпать починаймо.
Навіщо кліпать? Така зарядка-
Вже краще бачать оченятка!

V. Підведення підсумків уроку

Бесіда за питаннями

1. Колірний тон -
2. Насиченість -
3. Світлота кольору -

4. Наведіть приклади поєднання кольорів....
5. Дизайн це...
6. Композиція це...
7. Фірмовий стиль – це...
8. Логотип – це...
9. Семіотика це...
10. Назвіть основні принципи побудови композиції...
11. Контраст це...
12. Нюанс це...

VI. Домашнє завдання

Опрацювати вивчений матеріал